

hebben voor zulke ietwat wilde groepen. Ook in deze richting moeten we ons verdedigen tegen de neiging om Onze Weg aan de OD te binden. Gelukkig zijn onze relaties met Gerbrandy sterk genoeg om te maken dat wij direct contact met hem houden.'

Somer meende in die passage zwart op wit te lezen dat Visser 't Hooft het Bureau Inlichtingen als een voorpost van de OD beschouwde, zulks terwijl BI in werkelijkheid het gehele beleid met betrekking tot de OD aan de koningin, Gerbrandy en van Lidth had overgelaten en er ook accoord mee was gegaan dat aan de OD verboden was, bij de bevrijding een 'eigen' staat van beleg af te kondigen en als zelfstandig militair-gezag-apparaat naar voren te treden. Hij ontstak in hevige woede (daarvoor was meestal niet veel nodig), stuurde een rapport met uittreksels van de gemicrofilmde tekst en commentaren daarop naar van Lidth en schreef in een daarbij behorende brief d.d. 12 augustus<sup>1</sup> dat een en ander z.i. bewees:

1. dat vele stukken uit Nederland door ds. Visser 't Hooft nooit naar Londen zijn doorgegeven;
2. dat commentaren op de stukken, door personen of groepen in Nederland geleverd, òf zijn weggelaten, òf zijn veranderd, waardoor te Londen dus een verkeerde indruk wordt verkregen;
3. dat soms delen uit de stukken zijn weggelaten;
4. dat ds. Visser 't Hooft door zijn onbekendheid met het werk van BI en het werk van diens agenten in Nederland veel verwarring in Nederland heeft gesticht;
5. dat hij BI en de groepen waarmede dat bureau in verbinding staat, volstrekt negeert en zelfs belachelijk maakt' -

dat laatste terwijl BI bij zijn oprichting eind '42 bij koninklijk besluit de functie had gekregen om als enige instantie de contacten op informatiegebied met bezet Nederland te onderhouden. Keer op keer had Somer getracht, aan de zelfstandige positie van Visser 't Hooft een einde te maken, maar Gerbrandy had dat steeds geweigerd; een brief terzake welke Somer in maart aan van Haersma de With had toegezonden, was onbeantwoord gebleven. Nu zag men de gevolgen! 'Welke berichtgeving', merkte Somer op,

'zendt ds. Visser 't Hooft bijv. uit katholieke, communistische of specifiek anti-revolutionaire kring? Vrijwel niets. De OD mag niet meepraten, de 'wilde

<sup>1</sup> Teksten van deze stukken: *Eng.*, dl. IV b, p. 60-62.